

Sygn. akt IV CSK 461/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku C. K.
przy uczestnictwie E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 lutego 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt IX Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

Skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w O. z dnia 13 marca 2014 r., wydanego w sprawie o ustanowienie służebność przesyłu, wnioskodawczyni C.K. oparła na podstawie naruszenia przepisu prawa materialnego, t.j. 305² § 1 k.c. oraz przepisów prawa procesowego - art. 233 § 1 i art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Zdaniem skarżącej, „skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona wskutek rażących naruszeń przepisów postępowania, których dopuścił się Sąd II instancji”.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania albo skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołując się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., a zatem na oczywistą zasadność skargi, skarżąca nie przedstawiła stosownej argumentacji prawnej, która zmierzałaby do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa procesowego lub materialnego, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego postanowienia oraz podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.). Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, skarżąca całkowicie pominęła aspekt „oczywistości” zarzucanych naruszeń prawa, których nie skonkretyzowała poprzez

wskazanie naruszonych - jej zdaniem - przepisów. Uzasadnienie wniosku ogranicza się do postawienia zarzutów, z których jeden dotyczący przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego nie został nawet objęty podstawami skargi. Należy dodać, iż odwołanie się przez skarżącą do naruszenia prawa procesowego wskazuje w kontekście sformułowanej procesowej podstawy kasacyjnej, że chodziło o uchybienie przepisom art. 233 § 1 oraz art. 328 § 2 k.p.c., co stanowiło przeszkodę w wykazaniu oczywistej zasadności wniesionego środka zaskarżenia. Zarzut naruszenia pierwszego z tych przepisów w ogóle nie może stanowić podstawy kasacyjnej ze względu na zakaz przewidziany w art. 393³ § 3 k.p.c., z kolei zarzut naruszenia drugiego może być skuteczną podstawą procesową zupełnie wyjątkowo.

Wobec niestwierdzenia przyczyny, która uzasadniałaby przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, gdyż odpowiedź uczestniczki na skargę, do której nie dołączono dowodu doręczenia albo dowodu wysłania przesyłką poleconą jej odpisu pełnomocnikowi skarżącej, podlegała zwrotowi (art. 132 § 1 zd. trzecie k.p.c.).